

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRIRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 septembrie 1990

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI	
18. — Lege pentru ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului	1
Convenția cu privire la drepturile copilului	2—10
HOTĂRIRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR	
24. — Hotărîre privind demisia unor deputați	11

LEGI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
ADUNAREA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE

pentru ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989.

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința sa din ziua de 25 septembrie 1990.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința sa din ziua de 26 septembrie 1990.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea pentru ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 27 septembrie 1990.
Nr. 18.

CONVENȚIA

cu privire la drepturile copilului *)

P R E A M B U L

Statele părți la prezenta convenție,

considerînd că, în conformitate cu principiile proclamate în Carta Națiunilor Unite, recunoașterea demnității inerente tuturor membrilor familiei umane, precum și egalitatea și caracterul inalienabil al drepturilor lor, sînt fundamentul libertății, dreptății și păcii în lume,

avînd în vedere faptul că popoarele Națiunilor Unite au proclamat din nou în cartă încrederea lor în drepturile fundamentale ale omului, în demnitatea și valoarea ființei umane, și sînt hotărîte să promoveze progresul social și să instaureze cele mai bune condiții de viață într-o libertate cît mai deplină,

recunoscînd că Națiunile Unite, în Declarația universală a drepturilor omului și în pactele internaționale privind drepturile omului, au proclamat și au convenit că fiecare este îndreptățit să se prevaleze de toate drepturile și de toate libertățile care sînt enunțate în acestea, fără nici o deosebire de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, de origine națională sau socială, avere, naștere sau altă situație,

amintind că în Declarația universală a drepturilor omului Națiunile Unite au proclamat că copiii au dreptul la ajutor și la o asistență specială,

convinși că familia, unitatea fundamentală a societății, și mediul natural pentru creșterea și bunăstarea tuturor membrilor săi, și în mod deosebit copiii, trebuie să beneficieze de protecția și de asistența de care are nevoie pentru a putea să joace pe deplin rolul său în societate,

recunoscînd că pentru deplina și armonioasă dezvoltare a personalității sale, copilul trebuie să crească într-un mediu familial, într-o atmosferă de fericire, dragoste și înțelegere,

considerînd că este important de a pregăti pe deplin copilul pentru a avea o viață individuală în societate și de a-l crește în spiritul idealurilor proclamate în Carta Națiunilor Unite și, în special, în spiritul păcii, demnității, libertății, egalității și solidarității,

avînd în vedere că necesitatea de a acorda o protecție specială copilului a fost enunțată în Declarația de la Geneva din 1924 cu privire la drepturile copilului și în Declarația drepturilor copilului adoptată de Adunarea generală la 20 noiembrie 1959 și că a fost recunoscută în Declarația universală a drepturilor omului (în mod deosebit în articolele 23 și 24), în Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale (în mod deosebit în art. 10) și în statutele și instrumentele pertinente ale instituțiilor specializate și ale organizațiilor internaționale care se preocupă de bunăstarea copilului,

avînd în vedere că, așa cum s-a indicat în Declarația drepturilor copilului, copilul, din cauza lipsei sale de maturitate fizică și intelectuală, are nevoie de o protecție specială și de îngrijiri speciale, în principal de o protecție juridică potrivită, înainte și după naștere,

reamintind dispozițiile Declarației cu privire la principiile sociale și juridice aplicabile protecției și bunăstării copiilor, cu referire specială la practicile în materie de adopțiune și de plasament familial pe plan național și internațional, de Ansamblul de reguli minime ale Națiunilor Unite privind administrarea justiției pentru minori (Regulile de la Beijing) și ale Declarației relative la protecția femeilor și copiilor în perioade de urgență și de conflict armat,

recunoscînd că în toate țările lumii sînt copii care trăiesc în condiții deosebit de dificile și că este necesar să se acorde acestor copii o atenție deosebită,

ținînd în mod corespunzător seama de importanța tradițiilor și valorilor culturale ale fiecărui popor în protecția și dezvoltarea armonioasă a copilului,

recunoscînd importanța cooperării internaționale pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale copiilor în toate țările și în mod deosebit în țările în curs de dezvoltare,

au convenit asupra celor ce urmează :

Partea I

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei convenții, prin *copil* se înțelege orice ființă umană sub vîrsta de 18 ani, cu excepția cazurilor cînd, în baza legii aplicabile copilului, majoratul este stabilit sub această vîrstă.

ARTICOLUL 2

1. Statele părți se angajează să respecte drepturile care sînt enunțate în prezenta convenție și să le garanteze tuturor copiilor care țin de jurisdicția lor, fără nici o distincție, indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau altă opinie a copi-

lului sau a părinților sau a reprezentanților săi legali, de originea lor națională, etnică sau socială, de situația lor materială, de incapacitatea lor, de nașterea lor sau de altă situație.

2. Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru ca copilul să fie efectiv protejat împotriva oricărei forme de discriminare sau de sancțiuni motivate de situația juridică, activitățile, opiniile declarate sau convingerile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale membrilor familiei sale.

ARTICOLUL 3

1. În toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sînt luate de instituții publice sau private de ocrotiri

*) Traducere.

sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

2. Statele părți se angajează să asigure copilului protecția și îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ținând cont de drepturile și obligațiile părinților săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el, și vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare.

3. Statele părți vor veghea ca funcționarea instituțiilor, serviciilor și lăcașelor care au responsabilități față de copii și asigură protecția lor să fie conformă cu normele fixate de către autoritățile competente, în special în domeniul securității și sănătății, și în ceea ce privește numărul și competența personalului lor ca și în privința unui control corespunzător.

ARTICOLUL 4

Statele părți se angajează să ia toate măsurile legislative, administrative și altele care sînt necesare pentru a pune în practică drepturile recunoscute în prezenta convenție. În cazul drepturilor economice, sociale și culturale, ele vor lua aceste măsuri în limitele maxime ale rezervelor de care dispun și, dacă este cazul, în cadrul cooperării internaționale.

ARTICOLUL 5

Statele părți vor respecta responsabilitatea, dreptul și obligația pe care le au părinții sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunității, conform cuturii locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităților acestuia, orientarea și sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i le recunoaște prezenta convenție.

ARTICOLUL 6

1. Statele părți recunosc că orice copil are un drept inerent la viață.

2. Statele părți vor asigura în toată măsura posibilului supraviețuirea și dezvoltarea copilului.

ARTICOLUL 7

1. Copilul este înregistrat imediat după nașterea sa și are de la această dată dreptul la un nume, dreptul de a dobîndi o cetățenie și, în măsura posibilului, dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi crescut de aceștia.

2. Statele părți vor veghea la aplicarea acestor drepturi conform legislației lor naționale și obligațiilor asumate potrivit instrumentelor internaționale aplicabile în materie, în mod deosebit în cazurile în care, în absența acestora, copilul s-ar găsi în situația de a fi apatrid.

ARTICOLUL 8

1. Statele părți se angajează să respecte dreptul copilului de a-și păstra identitatea, inclusiv cetățenia, numele său și relațiile familiale, astfel cum sînt recunoscute de lege, fără amestec ilegal.

2. Dacă un copil este lipsit, în mod ilegal, de elementele constitutive ale identității sale, sau de unele din acestea, statele părți vor acorda asistența și protecția corespunzătoare pentru ca identitatea sa să fie restabilită cît mai repede posibil.

ARTICOLUL 9

1. Statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci cînd părinții maltratează sau neglijează copiii sau cînd părinții trăiesc separat și cînd urmează să se ia o hotărîre cu privire la locul de reședință al copilului.

2. În toate cazurile prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, toate părțile interesate trebuie să aibă posibilitatea de a participa la dezbateri și de a-și face cunoscute părerile lor.

3. Statele părți vor respecta dreptul copilului separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei, de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară dacă acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

4. Cînd separarea rezultă din măsuri luate de către un stat parte, precum detenția, închisoarea, exilul, expulzarea sau moartea (înțelegîndu-se moartea indiferent de cauză, survenită în timpul detenției), celor doi părinți sau a unuia din ei, sau a copilului, statul parte dă, la cererea părinților, a copilului sau, dacă este cazul, unui alt membru al familiei informațiile esențiale asupra locului unde se găsesc membrul sau membrii familiei, afară dacă divulgarea acestor informații ar aduce prejudicii bunăstării copilului. Statele părți vor veghea, de asemenea, ca prezentarea unei astfel de cereri să nu antreneze prin ea însăși consecințe dăunătoare pentru persoana sau persoanele în cauză.

ARTICOLUL 10

1. În conformitate cu obligația ce revine statelor părți potrivit paragrafului 1 al art. 9, orice cerere făcută de un copil sau de către părinții săi în vederea intrării într-un stat parte sau părăsirii acestuia în scopul reîntregirii familiei, va fi examinată de statele părți într-un spirit pozitiv, cu umanism și operativitate. Statele părți vor veghea, de asemenea, ca prezentarea unei astfel de cereri să nu antreneze consecințe dăunătoare pentru autorii solicitării și membrii familiei lor.

2. Un copil ai cărui părinți au reședința în state diferite are dreptul de a întreține, în afara unor situații excepționale, relații personale și contacte directe regulate cu ambii părinți. În acest scop și în conformitate cu obligația care revine statelor părți rezultînd din art. 9 paragraful 1, statele părți vor respecta dreptul pe care îl au copilul și părinții săi de a părăsi orice țară, inclusiv pe a lor, și de a reveni în propria lor țară. Dreptul de a părăsi orice țară nu poate fi limitat decît de restricțiile prevăzute de lege și care sînt necesare pentru protecția securității naționale, ordinea publică, sănătatea publică sau moralitatea publică sau drepturile și libertățile altora și care sînt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta convenție.

ARTICOLUL 11

1. Statele părți vor lua măsuri pentru a combate acțiunile ilegale de deplasare și de împiedicare a reîntoarcerii copiilor în străinătate.

2. În acest scop, statele părți vor favoriza încheierea de acorduri bilaterale și multilaterale sau aderarea la acordurile existente.

ARTICOLUL 12

1. Statele părți vor garanta copilului capabil de discernământ dreptul de a exprima liber opinia sa asupra oricărei probleme care îl privește, opiniile copilului fiind luate în considerare avându-se în vedere vârsta sa și gradul său de maturitate.

2. În acest scop, se va da copilului, în special, posibilitatea de a fi ascultat în orice procedură judiciară sau administrativă care-l privește, fie direct, fie printr-un reprezentant sau o instituție corespunzătoare, în conformitate cu regulile de procedură din legislația națională.

ARTICOLUL 13

1. Copilul are dreptul la libertatea de exprimare ; acest drept cuprinde libertatea de a căuta, a primi și a difuza informații și idei de orice natură, fără să țină seama de frontiere, sub formă orală, scrisă, tipărită sau artistică, sau prin oricare alte mijloace, la alegerea copilului.

2. Exercițarea acestui drept poate fi supusă restricțiilor, dar numai acelor care sînt prevăzute de lege și care sînt necesare :

a) pentru respectul drepturilor sau reputației altora, sau

b) pentru protecția securității naționale, ordinii publice, sănătății și moralei publice.

ARTICOLUL 14

1. Statele părți vor respecta dreptul copilului la libertatea de gîndire, de conștiință și religie.

2. Statele părți vor respecta dreptul și obligația părinților sau, după caz, ale reprezentanților legali ai copilului de a-l orienta pe acesta în exercitarea dreptului sus-menționat de o manieră care să corespundă dezvoltării capacităților sale.

3. Libertatea de a-și manifesta religia sa sau convingerile sale nu poate fi supusă decît restricțiilor care sînt prevăzute de lege și care sînt necesare pentru protecția securității publice, a ordinii publice, a sănătății și moralei publice sau libertăților și drepturilor fundamentale ale altora.

ARTICOLUL 15

1. Statele părți vor recunoaște drepturile copilului la libertatea de asociere și la libertatea de reuniune pașnică.

2. Exercițarea acestor drepturi nu poate fi obiect decît al acelor limitări care sînt prevăzute de lege și care sînt necesare într-o societate democratică, în interesul securității naționale, al siguranței publice sau al ordinii publice, sau pentru a proteja sănătatea sau moralitatea publică sau drepturile și libertățile altora.

ARTICOLUL 16

1. Nici un copil nu va face obiectul ingerințelor arbitrare sau ilegale în viața sa personală, familia sa, domiciliul sau corespondența sa și nici al unor atacuri ilegale la onoarea și reputația sa.

2. Copilul are dreptul la protecția legii contra unor astfel de imixțiuni sau atacuri.

ARTICOLUL 17

Statele părți vor recunoaște importanța funcției îndeplinite de mijloacele de informare în masă și vor veghea ca copilul să aibă acces la o informare și materiale provenind din surse naționale și internaționale diverse, cu deosebire cele care vizează să promoveze bunăstarea sa socială, spirituală și morală, precum și sănătatea sa fizică și mentală. În acest scop, statele părți :

a) vor încuraja mijloacele de informare în masă de a difuza informații și materiale care prezintă o utilitate socială și culturală pentru copil și răspund spiritului art. 29 ;

b) vor încuraja cooperarea internațională în producția, schimbul și difuzarea de astfel de informații și materiale provenind din diferite surse culturale, naționale și internaționale ;

c) vor încuraja producerea și difuzarea de cărți pentru copii ;

d) vor încuraja mijloacele de informare în masă de a ține seama în mod deosebit de nevoile lingvistice ale copiilor autohtoni sau care aparțin unui grup minoritar ;

e) vor favoriza elaborarea de principii directe corespunzătoare, destinate protejării copilului împotriva informațiilor și materialelor care dăunează bunăstării sale, avînd în vedere prevederile art. 13 și 18.

ARTICOLUL 18

1. Statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

2. Pentru garantarea și promovarea drepturilor enunțate în prezenta convenție, statele părți vor acorda ajutor corespunzător părinților și reprezentanților legali ai copilului în exercitarea răspunderii care le revine de a crește copilul și vor asigura crearea instituțiilor, lăcașelor și serviciilor însărcinate să vegheze la bunăstarea copiilor.

3. Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura copiilor, ai căror părinți muncesc, dreptul de a beneficia de serviciile și instituțiile de îngrijire a copiilor pentru care ei îndeplinesc condițiile cerute.

ARTICOLUL 19

1. Statele părți vor lua toate măsurile legislative, administrative, sociale și educative corespunzătoare pentru protejarea copilului împotriva oricăror forme de violență, vătămare sau de abuz fizic sau mental, de abandon sau neglijență, de rele tratamente sau de exploatare, inclusiv violența sexuală, în timpul cît se află în îngrijirea părinților sau a unuia dintre ei, a reprezentantului sau reprezentanților săi legali sau a oricărei persoane căreia i-a fost încredințat.

2. Aceste măsuri de protecție vor cuprinde, după cum se va conveni, proceduri eficiente pentru stabilirea de programe sociale vizînd furnizarea de sprijin

necesar copilului și celor cărora le-a fost încredințat, precum și alte forme de prevenire, în vederea identificării, raportării, retrimiterii, anchetării, tratării și urmăririi pentru cazurile de rele tratamente aplicate copilului descrise mai sus, și vor cuprinde, de asemenea, după cum se va stabili, proceduri de intervenție judiciară.

ARTICOLUL 20

1. Orice copil care este, temporar sau definitiv, lipsit de mediul său familial sau care, în propriul său interes, nu poate fi lăsat în acest mediu, are dreptul la protecție și un ajutor special din partea statului.

2. Statele părți vor prevedea pentru acest copil o protecție alternativă în conformitate cu legislația lor națională.

3. Această protecție alternativă poate să aibă forma plasării într-o familie, adopțiunii sau, în caz de necesitate, încredințării într-o instituție corespunzătoare pentru copii. În alegerea uneia din aceste soluții este necesar să se țină seama în mod corespunzător de necesitatea unei anumite continuități în educarea copilului, ca și de originea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică.

ARTICOLUL 21

Statele părți care acceptă și/sau autoriză adopțiunea se vor asigura că interesul superior al copilului este rațiunea primordială în materie și :

a) vor veghea ca adopțiunea unui copil să nu fie încuviințată decât de autoritățile competente, care verifică, conform legii și procedurilor aplicabile și pe baza tuturor informațiilor fiabile relative la cazul considerat, că adopțiunea poate să aibă loc având în vedere situația copilului în raport cu părinții săi, rudele și reprezentanții legali și, dacă este cazul, că persoanele interesate și-au dat consimțământul la adopțiune în cunoștință de cauză după ce au fost obținute avizele necesare ;

b) recunosc că adopțiunea în străinătate poate să fie considerată ca un alt mijloc de a asigura îngrijirea necesară copilului, dacă acesta nu poate să fie încredințat în țara sa de origine unei familii în stare să-l hrănească sau să-l crească în mod corespunzător ;

c) vor veghea ca, în cazul adopțiunii în străinătate, copilul să beneficieze de garanțiile și de normele echivalente aceluia existente în cazul unei adopțiuni naționale ;

d) vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura ca, în cazul adopțiunii în străinătate, încredințarea copilului să nu se traducă printr-un profit material nedătorat persoanelor responsabile de aceasta ;

e) vor promova obiectivele prezentului articol, încheind aranjamente și acorduri bilaterale sau multilaterale și, după caz, se vor strădui, în acest cadru, să asigure ca încredințarea copilului în străinătate să fie efectuată de către autoritățile sau organele competente.

ARTICOLUL 22

1. Statele părți vor lua măsurile corespunzătoare pentru ca un copil care caută să obțină statutul de refugiat sau care este considerat ca refugiat în virtutea regulilor și procedurilor de drept internațional sau național aplicabile, fie că este singur sau însoțit de mamă și tată sau de orice altă persoană, să beneficieze de

protecție și asistență umanitară corespunzătoare pentru a-i permite să se bucure de drepturile pe care i le recunosc prezenta convenție și celelalte instrumente internaționale relative la drepturile omului sau cu caracter umanitar la care statele respective sînt părți.

2. În acest scop, statele părți vor colabora, dacă consideră necesar, la toate eforturile făcute de O.N.U. și alte organizații interguvernamentale sau neguvernamentale competente, cooperînd cu O.N.U. pentru a proteja și ajuta copiii care se găsesc într-o asemenea situație și a le descoperi părinții (mama și tata) sau alți membri ai familiei oricărui copil refugiat, în vederea obținerii informațiilor necesare pentru reunificarea familiei sale. În cazurile în care nici tatăl, nici mama și nici alt membru al familiei nu poate fi regăsit, copilului i se va acorda aceeași protecție ca oricărui alt copil care este temporar sau total lipsit de mediul său familial, indiferent pentru ce motiv, în conformitate cu principiile enunțate în prezenta convenție.

ARTICOLUL 23

1. Statele părți recunosc că pentru copiii handicapați fizic și mental trebuie să se asigure o viață plină și decentă în condiții care să le garanteze demnitatea, să le favorizeze autonomia și să faciliteze participarea lor activă la viața colectivității.

2. Statele părți recunosc dreptul copiilor handicapați de a beneficia de îngrijiri speciale și încurajează și asigură, în măsura resurselor disponibile, la cerere, copiilor handicapați care îndeplinesc condițiile prevăzute și celor care îi au în grijă, un ajutor adaptat situației copilului și situației părinților sau a celor cărora le este încredințat.

3. Recunoscînd nevoile speciale ale copiilor handicapați, ajutorul furnizat conform paragrafului 2 al prezentului articol va fi gratuit de fiecare dată cînd este posibil, ținînd cont de resursele financiare ale părinților lor sau ale celor cărora le este încredințat copilul, și el este astfel conceput ca cei handicapați să aibă efectiv acces la educație, la formare, la îngrijirea sănătății, la reeducare, la pregătire pentru angajare în muncă, la activități recreative și vor beneficia de aceste servicii de o manieră corespunzătoare care să asigure o integrare socială cît se poate de completă și o dezvoltare individuală, incluzînd dezvoltarea lor culturală și spirituală.

4. Într-un spirit de cooperare internațională, statele părți vor favoriza schimbul de informații pertinente în domeniul profilactic al sănătății, tratamentului medical psihologic și funcțional al copiilor handicapați, inclusiv prin difuzarea de informații cuprinzînd metodele de reeducare și serviciile de formare profesională, ca și accesul la aceste date, în scopul de a permite statelor părți să amelioreze capacitățile și competențele lor și să lărgească experiența lor în aceste domenii. În această privință se va ține seama în mod deosebit de nevoile țărilor în curs de dezvoltare.

ARTICOLUL 24

1. Statele părți recunosc dreptul copilului de a se bucura de cea mai bună stare de sănătate posibilă și de a beneficia de serviciile medicale și de reeducare. Ele se vor strădui să garanteze ca nici un copil să nu fie lipsit de dreptul de a avea acces la aceste servicii.

2. Statele părți se vor strădui să asigure realizarea integrală a dreptului sus-menționat și, în mod deosebit, vor lua măsurile corespunzătoare pentru :

a) reducerea mortalității în rândul nou-născuților ;
b) asigurarea pentru toți copiii de asistență medicală și îngrijiri de sănătate necesare, accentul fiind pus pe dezvoltarea măsurilor primare de ocrotire a sănătății ;

c) lupta contra maladiilor și malnutriției în cadrul măsurilor primare de ocrotire a sănătății, mulțumită aplicării tehnologiei ușor de procurat și furnizarea de alimente nutritive și apă potabilă, ținând seama de pericolele și riscurile de poluare a mediului natural ;

d) asigurarea ocrotirii sănătății mamelor în perioada pre și postnatală ;

e) asigurarea ca toate grupurile societății, în mod deosebit părinții și copiii, să fie informați cu privire la sănătatea și alimentația copilului, avantajele alăptării, igienei și salubrității mediului înconjurător și prevenirii de accidente, să beneficieze de un ajutor care să le permită să profite de această informație ;

f) dezvoltarea măsurilor preventive de sănătate, de asistență a părinților și de educație, precum și a serviciilor în materie de planificare familială.

3. Statele părți vor lua toate măsurile eficiente corespunzătoare în vederea abolirii practicilor tradiționale dăunătoare sănătății copiilor.

4. Statele părți se angajează să favorizeze și să încurajeze cooperarea internațională în vederea asigurării progresive și depline realizări a dreptului recunoscut în prezentul articol. În această privință se va ține seama, în mod deosebit, de nevoile țărilor în curs de dezvoltare.

ARTICOLUL 25

Statele părți recunosc copilului care a fost plasat de către autoritatea competentă pentru a primi îngrijiri, protecție sau un tratament fizic sau mental, dreptul la verificare periodică a tratamentului respectiv și a oricărei alte împrejurări legată de plasarea sa.

ARTICOLUL 26

1. Statele părți recunosc oricărui copil dreptul de a beneficia de securitatea socială, inclusiv asigurările sociale, și vor lua măsurile necesare pentru asigurarea depline realizări a acestui drept în conformitate cu legislația lor națională.

2. Prestațiile trebuie să fie acordate, când este cazul, ținându-se seama de resurse și de situația copilului și a persoanelor responsabile cu întreținerea sa, ca și de orice alt element aplicabil la solicitarea prestației făcute pentru copil sau în numele său.

ARTICOLUL 27

1. Statele părți recunosc dreptul oricărui copil la un nivel de viață suficient pentru a permite dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

2. Părinților și oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

3. Statele părți vor adopta măsurile corespunzătoare, ținând seama de condițiile naționale și în limita mijloacelor lor, pentru a ajuta părinții și alte persoane care au în grijă un copil să valorifice acest drept și vor

oferi, în caz de nevoie, o asistență materială și programe de sprijin, în special în ceea ce privește alimentația, îmbrăcămintea și locuința.

4. Statele părți vor lua toate măsurile adecvate pentru a asigura recuperarea pensiei alimentare a copilului de la părinții săi sau de la alte persoane care au o răspundere financiară față de el, indiferent dacă se află pe teritoriul lor sau în străinătate. În special, pentru a se ține seama de cazurile în care persoana care are o răspundere financiară față de un copil trăiește într-un alt stat decît cel al copilului, statele părți vor favoriza aderarea la acorduri internaționale sau încheierea de asemenea acorduri, precum și adoptarea oricăror alte aranjamente corespunzătoare.

ARTICOLUL 28

1. Statele părți recunosc dreptul copilului la educație și în vederea asigurării exercitării acestui drept în mod progresiv și pe baza egalității de șanse, în special:

a) ele vor face învățămîntul primar obligatoriu și gratuit pentru toți ;

b) ele vor încuraja diferite forme de învățămînt secundar, atât general cît și profesional, le vor face deschise și accesibile oricărui copil și vor lua măsuri corespunzătoare, cum sînt instituirea gratuității învățămîntului și acordarea unui ajutor financiar în caz de nevoie ;

c) ele vor asigura tuturor accesul la învățămîntul superior, în funcție de capacitățile fiecăruia, prin toate mijloacele adecvate ;

d) ele vor face deschise și accesibile oricărui copil informarea și orientarea școlară și profesională ;

e) ele vor lua măsuri pentru a încuraja frecventarea școlii cu regularitate și reducerea ratei de abandonare a școlii.

2. Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a veghea la aplicarea disciplinei școlare într-un mod compatibil cu demnitatea copilului ca ființă umană și în conformitate cu prezenta convenție.

3. Statele părți vor favoriza și încuraja cooperarea internațională în domeniul educației, mai ales cu scopul de a contribui la eliminarea ignoranței și a analfabetismului în lume și de a facilita accesul la cunoștințe științifice și tehnice și la metodele de învățămînt moderne. În această privință se va ține în special seama de nevoile țărilor în curs de dezvoltare.

ARTICOLUL 29

1. Statele părți sînt de acord că educația copilului trebuie să urmărească :

a) favorizarea înfloririi personalității copilului și dezvoltarea înzestrării și aptitudinilor sale mentale și fizice, în deplinătatea posibilităților lor ;

b) educarea copilului în spiritul respectului față de drepturile omului și a libertăților fundamentale, precum și a principiilor consacrate în Carta Națiunilor Unite ;

c) educarea copilului în spirit de respect față de părinți, față de identitatea sa, limba sa și valorile sale culturale, precum și respectul față de valorile naționale ale țării în care trăiește, ale țării din care poate fi originar și ale civilizațiilor diferite de a sa ;

d) pregătirea copilului să-și asume responsabilitățile vieții într-o societate liberă, într-un spirit de înțelegere, de pace, de toleranță, de egalitate între sexe și

prietenie între toate popoarele și grupurile etnice, naționale și religioase și cu persoanele de origine autohtonă ;

e) educarea copilului în spirit de respect față de mediul natural.

2. Nici o dispoziție din prezentul articol sau din articolul 28 nu va fi interpretată de o manieră care să aducă atingere libertății persoanelor fizice sau juridice de a crea și dirija instituții de învățământ, cu condiția ca principiile enunțate în paragraful 1 din prezentul articol să fie respectate și ca educația dată în aceste instituții să fie conformă normelor minimale pe care statul le prescrie.

ARTICOLUL 30

În statele în care există minorități etnice, religioase sau lingvistice sau persoane de origine autohtonă, un copil autohton sau care aparține uneia din aceste minorități nu poate fi privat de dreptul de a avea propria sa viață culturală, de a profesa și de a practica propria sa religie sau de a folosi propria sa limbă în comun cu alți membri ai grupului său.

ARTICOLUL 31

1. Statele părți recunosc copilului dreptul la odihnă și la vacanță, de a practica activități recreative proprii vârstei sale, de a participa în mod liber la viața culturală și artistică.

2. Statele părți respectă și favorizează dreptul copilului de a participa în mod deplin la viața culturală și artistică și încurajează organizarea în favoarea lui a unor mijloace corespunzătoare de vacanță și activități recreative, artistice și culturale, în condiții de egalitate.

ARTICOLUL 32

1. Statele părți recunosc dreptul copilului de a fi protejat împotriva exploatării economice și de a nu fi constrins la vreo muncă ce comportă riscuri sau este susceptibilă să-i compromită educația sau să-i dăuneze sănătății sau dezvoltării sale fizice, mentale, spirituale, morale sau sociale.

2. Statele părți vor lua măsurile legislative, administrative, sociale și educative pentru a asigura aplicarea prezentului articol. În acest scop și ținând seama de dispozițiile pertinente ale celorlalte instrumente internaționale, statele părți, în special, vor :

a) fixa o vîrstă minimă sau vîrste minime de angajare ;

b) prevede o reglementare corespunzătoare a orarelor de lucru și a condițiilor de muncă ;

c) prevede pedepse sau alte sancțiuni corespunzătoare pentru a asigura aplicarea efectivă a prezentului articol.

ARTICOLUL 33

Statele părți vor lua măsuri corespunzătoare, inclusiv măsuri legislative, administrative, sociale și educative pentru a proteja copiii contra folosinței ilicite a stupefiantelor și a substanțelor psihotrope, așa cum sînt acestea definite de convențiile internaționale pertinente și pentru a împiedica utilizarea copiilor pentru producția și traficul ilicit al acestor substanțe.

ARTICOLUL 34

Statele părți se angajează să protejeze copilul contra oricărei forme de exploatare sexuală și de violență

sexuală. În acest scop, statele vor lua în special toate măsurile corespunzătoare pe plan național, bilateral și multilateral, pentru a împiedica :

a) incitarea copiilor să se dedea sau să fie constrinși să se dedea la o activitate sexuală ilegală ;

b) exploatarea copiilor în scopul prostituției sau al altor practici ilegale ;

c) exploatarea copiilor în scopul producției de spectacole sau de material cu caracter pornografic.

ARTICOLUL 35

Statele părți vor lua toate măsurile necesare, pe plan național, bilateral și multilateral, pentru a împiedica răpirea, vînzarea și comerțul cu copii în orice scop ar fi și în orice formă.

ARTICOLUL 36

Statele părți vor proteja copilul contra oricărei forme de exploatare dăunătoare oricărui aspect al bunăstării lui.

ARTICOLUL 37

Statele părți vor veghea ca :

a) nici un copil să nu fie supus la tortură, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante. Pedepsa capitală sau închisoarea pe viață fără posibilitatea de a fi eliberat nu vor fi pronunțate pentru infracțiunile comise de persoane sub vîrsta de optsprezece ani ;

b) nici un copil să nu fie privat de libertate în mod ilegal sau arbitrar. Arestarea, deținerea sau întemnițarea unui copil trebuie să fie conformă cu legea și nu va fi decît o măsură extremă și va fi cît mai scurtă posibil ;

c) orice copil privat de libertate să fie tratat cu omenie și cu respectul datorat demnității persoanei umane și de o manieră care să țină seama de nevoile persoanelor de vîrsta sa. În special, orice copil privat de libertate va fi separat de adulți, afară dacă se consideră preferabil să nu fie separat, în interesul superior al copilului, și el are dreptul de a fi în contact cu familia sa prin corespondență și prin vizite, în afara unor cazuri excepționale ;

d) copiii privați de libertate să aibă dreptul de a avea acces rapid la asistență juridică sau la orice altă asistență corespunzătoare, precum și dreptul de a contesta legalitatea privării lor de libertate în fața unui tribunal sau a unei alte autorități competente, independente și imparțiale, și ca decizia să fie luată în mod rapid în legătură cu chestiunea respectivă.

ARTICOLUL 38

1. Statele părți se angajează să respecte și să facă respectate regulile dreptului umanitar internațional care le sînt aplicabile în caz de conflict armat și a căror protecție se extinde și la copii.

2. Statele părți vor lua toate măsurile posibile pentru a asigura că persoanele care nu au atins vîrsta de cincisprezece ani nu vor participa direct la ostilități.

3. Statele părți se vor abține de a înrola în forțele lor armate orice persoană care nu a atins vîrsta de cincisprezece ani. Atunci cînd încorporează persoane de peste cincisprezece ani (dar sub optsprezece ani, statele părți se vor strădui să înroleze cu prioritate pe cei mai în vîrstă.

4. Conform obligației care le revine în virtutea dreptului umanitar internațional de a proteja populația civilă în caz de conflict armat, statele părți vor lua toate măsurile posibile în practică pentru ca copiii afectați de conflictul armat să beneficieze de protecție și de îngrijire.

ARTICOLUL 39

Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a facilita readaptarea fizică și psihologică și reintegrarea socială a oricărui copil victimă a oricărei forme de neglijență, exploatare sau viciu, a torturii sau a oricărei alte forme de pedeapsă sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante sau a unui conflict armat. Această readaptare și această reintegrare se vor desfășura în condiții care favorizează sănătatea, respectul de sine și demnitatea copilului.

ARTICOLUL 40

1. Statele părți recunosc oricărui copil bănuit, acuzat sau dovedit că a comis o încălcare a legii penale dreptul la un tratament care să fie de natură să favorizeze simțul său de demnitate și a valorii personale, care să întărească respectul său pentru drepturile omului și libertățile fundamentale ale altora și care să țină seama de vârsta sa ca și de necesitatea de a facilita reintegrarea sa în societate, să-l facă să-și asume un rol constructiv în sînul acesteia.

2. În acest scop, și ținînd seama de dispozițiile pertinente ale instrumentelor internaționale, statele părți vor veghea în special :

a) ca nici un copil să nu fie bănuit, acuzat sau declarat vinovat de o încălcare a legii penale datorită unor acțiuni sau omisiuni care nu erau interzise de către dreptul național sau internațional în momentul comiterii lor ;

b) ca orice copil bănuit sau acuzat de o încălcare a legii penale să aibă cel puțin dreptul la garanțiile următoare :

i) să fie prezumat nevinovat pînă ce vinovăția sa va fi stabilită legal ;

ii) să fie informat în cel mai scurt termen și direct de acuzațiile care i se aduc sau, dacă este cazul, prin intermediul părinților săi sau reprezentanților legali și să beneficieze de o asistență juridică sau de orice altă asistență corespunzătoare pentru pregătirea și prezentarea apărării sale ;

iii) cauza sa să fie examinată fără întârziere de către o autoritate sau o instanță judiciară competentă, independentă și imparțială după o procedură echitabilă conform prevederilor legii, în prezența avocatului său, și dacă acest lucru nu este considerat contrar interesului superior al copilului datorită în special vârstei și situației sale, în prezența părinților săi sau a reprezentanților legali ;

iv) să nu fie constrins să depună mărturie sau să mărturisească că este vinovat ; să interogheze sau să facă să fie interogați martori ai acuzării și să obțină aducerea și interogarea martorilor în apărare în condiții de egalitate ;

v) dacă se dovedește că a încălcat legea penală, să poată face apel cu privire la decizie și la orice măsură luată în consecință în fața unei autorități sau a unei instanțe judiciare superioare competente, independente și imparțiale, conform legii ;

vi) să fie asistat în mod gratuit de un interpret dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată ;

vii) ca viața sa să fie în mod deplin respectată în toate fazele procedurii.

3. Statele părți se vor strădui să promoveze adoptarea de legi, de proceduri, crearea de autorități și instituții special concepute pentru copiii bănuți, acuzați sau declarați că ar fi comis încălcări ale legii penale, și în special :

a) să stabilească o vîrstă minimă sub care copiii vor fi prezumați că nu au discernămintul de a încălca legea penală ;

b) să ia măsuri, de fiecare dată cînd este posibil și de dorit, pentru a trata acești copii fără a recurge la procedura judiciară, fiind totuși înțeles că drepturile omului și garanțiile legale trebuie respectate în mod deplin.

4. Va fi prevăzută o întregă gamă de dispoziții referitoare în special la îngrijire, orientare și supraveghere, la îndrumare, probare, plasament familial, programe de educație generală și profesională și la soluții, altele decît cele instituționale, pentru a asigura copiilor un tratament în interesul bunăstării lor și proporțional cu situația lor și cu infracțiunea.

ARTICOLUL 41

Nici o dispoziție din prezenta convenție nu aduce atingere prevederilor mai favorabile pentru realizarea acestor drepturi ale copilului care pot figura :

a) în legislația unui stat parte ; sau

b) în dreptul internațional în vigoare pentru acest stat.

Partea a II-a

ARTICOLUL 42

Statele părți se angajează să facă cunoscute pe larg principiile și dispozițiile prezentei convenții, prin mijloace active și corespunzătoare, adulților și copiilor.

ARTICOLUL 43

1. În vederea examinării progreselor înregistrate de statele părți în executarea obligațiilor contractate de ele în virtutea prezentei convenții, se instituie un co-

mitet al drepturilor copilului care îndeplinește atribuțiile care urmează.

2. Comitetul se compune din 10 experți de o înaltă moralitate și care posedă o competență recunoscută în domeniul reglementat de prezenta convenție. Membrii săi sînt aleși de statele părți din rîndul cetățenilor lor și acționează cu titlu individual, ținîndu-se seama de necesitatea asigurării unei repartitii geografice echitabile și cu respectarea principalelor sisteme juridice.

3. Membrii comitetului sînt aleși prin vot secret de pe o listă de persoane desemnate de statele părți. Fiecare stat parte poate desemna un candidat dintre cetățenii săi.

4. Prima alegere va avea loc în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei convenții. Alegerile vor avea loc apoi la fiecare doi ani. Cu patru luni înaintea datei fiecărei alegeri, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va invita în scris statele să propună candidații lor într-un termen de două luni. Secretarul general va întocmi apoi o listă alfabetică a candidaților astfel desemnați, indicînd statele părți care i-au desemnat și o va comunica statelor părți la prezenta convenție.

5. Alegerile vor avea loc la reuniunile statelor părți, convocate de secretarul general la sediul Organizației Națiunilor Unite. La aceste reuniuni, la care cvorumul este constituit din două treimi din statele părți, candidații aleși în comitet sînt cei care obțin cel mai mare număr de voturi și majoritatea absolută a voturilor reprezentanților statelor părți prezente și votante.

6. Membrii comitetului sînt aleși pe o perioadă de patru ani. Ei pot fi realeși dacă candidatura lor este prezentată din nou. Mandatul a cinci membri aleși la prima alegere va lua sfîrșit după doi ani. Numele celor cinci membri vor fi trase la sorți de către președintele reuniunii imediat după prima alegere.

7. În caz de deces sau de demisie a unui membru al comitetului, sau dacă, pentru orice alt motiv, un membru declară că nu mai poate exercita funcțiunile sale în cadrul comitetului, statul parte care a prezentat candidatura lui numește un alt expert dintre cetățenii săi pentru a ocupa postul vacant pînă la expirarea mandatului respectiv, sub rezerva aprobării de către comitet.

8. Comitetul adoptă regulamentul său interior.

9. Comitetul alege biroul său pentru o perioadă de doi ani.

10. Reuniunile comitetului se țin în mod normal la sediul Organizației Națiunilor Unite sau în orice alt loc corespunzător stabilit de comitet. Comitetul se reunește normal în fiecare an. Durata sesiunilor sale este stabilită și modificată, dacă este necesar, de reuniunea statelor părți la prezenta convenție, sub rezerva aprobării de către adunarea generală.

11. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite pune la dispoziția comitetului personalul și instalațiile care îi sînt necesare pentru a se achita în mod eficace de funcțiunile care îi sînt încredințate conform prezentei convenții.

12. Membrii comitetului creat în virtutea prezentei convenții primesc, cu aprobarea adunării generale, indemnizații din resursele Organizației Națiunilor Unite în condițiile și modalitățile fixate de adunarea generală.

ARTICOLUL 44

1. Statele părți se angajează să supună comitetului, prin intermediul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, rapoarte asupra măsurilor pe care le adoptă pentru a da efect drepturilor recunoscute în prezenta convenție și asupra progreselor realizate în exercitarea acestor drepturi :

a) în termen de doi ani începînd de la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru statele părți interesate ;

b) în continuare, la fiecare cinci ani.

2. Rapoartele întocmite conform prezentului articol trebuie, dacă este cazul, să indice factorii și dificultățile care împiedică statele părți să se achite în mod deplin de obligațiile prevăzute în prezenta convenție. Ele trebuie, de asemenea, să cuprindă informații suficiente pentru a da comitetului o idee precisă asupra aplicării convenției în țara respectivă.

3. Statele părți care au prezentat comitetului un raport inițial nu trebuie să repete, în rapoartele pe care le prezintă după aceea, conform alineatului b) din paragraful 1 al prezentului articol, informațiile de bază comunicate anterior.

4. Comitetul poate cere statelor părți toate informațiile complementare referitoare la aplicarea convenției.

5. Comitetul supune la fiecare doi ani adunării generale, prin intermediul Consiliului Economic și Social, un raport asupra activităților sale.

6. Statele părți asigură o largă difuzare rapoartelor lor în țara lor proprie.

ARTICOLUL 45

Pentru a promova aplicarea efectivă a convenției și a încuraja cooperarea internațională în domeniul vizat de convenție :

a) Instituțiile specializate, Fondul Națiunilor Unite pentru copii și alte organe ale Națiunilor Unite au dreptul de a asista la examinarea aplicării dispozițiilor prezentei convenții care țin de mandatul lor. Comitetul poate invita instituțiile specializate, Fondul Națiunilor Unite pentru copii și orice alte organisme competente pe care le va considera corespunzătoare să dea avize specializate asupra aplicării convenției în domeniile care țin de mandatele lor respective. El

poate invita instituțiile specializate, Fondul Națiunilor Unite pentru copii și alte organe ale Națiunilor Unite să-i prezinte rapoarte asupra aplicării convenției în sectoarele care țin de domeniul lor de activitate.

b) Comitetul transmite, dacă apreciază necesar, instituțiilor specializate, Fondului Națiunilor Unite pentru copii și altor organisme competente orice raport al statelor părți ce conține o cerere sau care indică o nevoie de consultanță sau asistență tehnică ori de altă natură, însoțit, dacă este cazul, de observațiile și sugestiile comitetului care se referă la cerere sau indicație.

c) Comitetul poate recomanda adunării generale să roage pe secretarul general să dispună efectuarea pentru comitet a unor studii asupra problemelor specifice care afectează drepturile copilului.

d) Comitetul poate face sugestii și recomandări de ordin general fondate pe informațiile primite în conformitate cu articolele 44 și 45 din prezenta convenție. Aceste sugestii și recomandări de ordin general sînt transmise oricărui stat parte interesat și aduse în atenția adunării generale, însoțite, dacă este cazul, de observațiile statelor părți.

Partea a III-a

ARTICOLUL 46

Prezenta convenție este deschisă spre semnare tuturor statelor.

ARTICOLUL 47

Prezenta convenție trebuie să fie ratificată. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 48

Prezenta convenție va rămîne deschisă aderării oricărui stat. Instrumentele de aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 49

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în a treizecea zi după depunerea la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al douăzecilea instrument de ratificare sau aderare.

2. Pentru fiecare stat care va ratifica prezenta convenție sau care va adera la aceasta după depunerea celui de-al douăzecilea instrument de ratificare sau de aderare, convenția va intra în vigoare în a treizecea zi care va urma depunerii de către acest stat a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

ARTICOLUL 50

1. Orice stat parte poate să propună un amendament și să depună textul acestuia la secretarul general al

Organizației Națiunilor Unite. Secretarul general va comunica propunerea de amendament statelor părți, cerîndu-le să-i facă cunoscut dacă sînt favorabile convocării unei conferințe a statelor părți în vederea examinării propunerii și a punerii ei la vot. Dacă, în patru luni după această comunicare, cel puțin o treime din statele părți se pronunță în favoarea convocării unei asemenea conferințe, secretarul general convoacă conferința sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite. Orice amendament adoptat de majoritatea statelor părți prezente și votante la conferință este supus spre aprobare adunării generale.

2. Orice amendament adoptat conform dispozițiilor din paragraful 1 al prezentului articol va intra în vigoare atunci cînd va fi aprobat de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite și acceptat de majoritatea a două treimi din statele părți.

3. Atunci cînd un amendament intră în vigoare, acesta are forță obligatorie pentru statele părți care l-au acceptat, celelalte state rămîind legate de dispozițiile din prezenta convenție și de toate amendamentele anterioare acceptate de ele.

ARTICOLUL 51

1. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va primi și va comunica tuturor statelor textul rezervelor care au fost făcute de state în momentul ratificării sau aderării.

2. Nici o rezervă incompatibilă cu obiectul și scopul prezentei convenții nu este autorizată.

3. Rezervele pot fi retrase în orice moment printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, care va informa despre aceasta toate statele părți la convenție. Notificarea va căpăta efect de la data la care este primită de către secretarul general.

ARTICOLUL 52

Orice stat parte poate denunța prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. Denunțarea capătă efect la un an de la data la care notificarea a fost primită de secretarul general.

ARTICOLUL 53

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite este desemnat ca depozitar al prezentei convenții.

ARTICOLUL 54

Originalul prezentei convenții, ale cărei texte în arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sînt egal autentice, va fi depus la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

Drept care plenipotențiarilor subsemnați, în mod corespunzător împuterniciți de guvernele lor respective, au semnat prezenta convenție.

HOTĂRÎRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
ADUNAREA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÎRE

privind demisia unor deputați

În temeiul art. 165 din Regulamentul Adunării Deputaților,

Adunarea Deputaților hotărăște :

Articol unic. — Adunarea Deputaților ia act de cererile de demisie prezentate de deputații Manole Adrian, aparținând grupului parlamentar al Frontului Salvării Naționale, Circumscripția electorală nr. 14 Constanța, Iliescu Ion, aparținând grupului parlamentar al Frontului Salvării Naționale, Circumscripția electorală nr. 22 Hunedoara, Morar Cornel, aparținând grupului parlamentar al Frontului Salvării Naționale, Circumscripția electorală nr. 31 Satu Mare, Hălmăjan Victor, aparținând grupului parlamentar al Frontului Salvării Naționale, Circumscripția electorală nr. 32 Sălaj, și Trifu Romeo-Marius, aparținând grupului parlamentar al Frontului Salvării Naționale, Circumscripția electorală nr. 34 Sibiu și declară vacante locurile de deputat deținute de aceștia.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 27 septembrie 1990.

Nr. 24.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial. București, str. Elanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.

Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial”. București,
str. Jiului nr. 163 telefon 68.55.58.

Prețul 1,50 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109/1990, conține 12 pagini.